

HERINNERING AAN EEN AVOND IN AMSTERDAM

Trage versregels

O, vredig Amsterdam,
je bronzen klokken galmen,
in klare samenzang,
ik wil je weer omarmen,
5 maar weet dat dit niet kan,
o, vredig Amsterdam,
wat doe je mij verlangen,
naar jouw gewijde klanken,
je sluimerende grachten,
10 die hoopvol op mij wachten,
met levenloze armen,
in avondrode kalmte,
scharlaken stralen zalven,
in eindeloze glans,
15 je wateren die talmen,
je bruggen, bogen, balken,
je vensters, gevelwanden,
van kerken, grachtenpanden,
waar rondvaart in gedachten
20 een zieke spookgestalte,
die zuchtend van verlangen,
zijn grieven niet bemantelt,
en meedeint op de klanken,
in eindeloos gezang...
25 o, vredig Amsterdam!
o, vredig Amsterdam!

(1899)

Vertaling: Ad Winnubst (2018)